

Eu laud Iubirea...

Flavius Laurian Duverna

Eu laud Iubirea...

Eu laud Iubirea nespus de mare
Cel mai scump și frumos tezaur
Ce m-a prins în razele-I de aur;
Ea m-a scos din neagra pierzare
În planul sfânt de răscumpărare.

Eu laud Iubirea nespus de mare
Înveșmântată cu adevărul senin
Ce mi-a fost arătată în harul divin,
Prin jertfa-I scumpă și ispășitoare
Ca o ofrandă sfântă și salvatoare.

Eu laud Iubirea nespus de mare
Învăluită în haina Ei scumpă de in,
Unde-mi trăiesc bucuriile din plin
Gătindu-mă, pentru viața viitoare
Cu veșnicia Ei plină de splendoare.

Eu laud Iubirea, nespus de mare
Care-a părăsit scaunul de domnie,
Care Și-a lăsat cerul Ei cu bucurie
Și-a venit, ca să-mi aducă salvare
Din cea mai demonică închisoare.

Eu laud Iubirea, nespus de mare
Care-n Dumnezeasca Ei măreție,
O să-mi redea iar, sfânta veșnicie
Din lumea, căzută-n neascultare
Și aparent, rămasă fără scăpare.

Eu laud Iubirea, nespus de mare
Care pentru mine o cruce-a purtat
Ca să mă izbăvească... din păcat,
Demonstrându-Și sfânta îndurare
Prin atitudinea Sa plină de răbdare.

Eu laud Iubirea, nespus de mare
Care pentru mine Ea S-a sacrificat,
Când la Golgota, sus, a sângerat
Luându-mi vina, prin condamnare,
Un mister, pentru lumile privitoare.

Flavius Laurian Duverna